

DECIZIE

30 ianuarie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
judecătorii

Tatiana Vieru
Maria Ghervas
Nicolae Craiu
Iurie Bejenaru
Nina Vascan

examinând recursul declarat de Victoria Diaconu,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Victoria Diaconu împotriva Ministerului Justiției, intervenient accesoriu Procuratura Generală, cu privire la repararea prejudiciului material efectiv, a prejudiciului material sub forma venitului ratat și a prejudiciului moral, precum și încasarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 27 septembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost admis apelul declarat de Procuratura Generală împotriva hotărârii din 21 mai 2018 a Judecătoriei Strășeni, sediul Central, cu modificarea acesteia,

c o n s t a t ă :

La 05 iulie 2017, Victoria Diaconu a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Justiției cu privire la repararea prejudiciului material efectiv în sumă de 4 000 lei, a prejudiciului material sub forma venitului ratat în sumă de 9 120 euro și a prejudiciului moral în sumă de 100 000 lei, precum și încasarea cheltuielilor de asistență juridică (f.d. 1-2).

În motivarea acțiunii, reclamanta Victoria Diaconu a indicat că la mijlocul lunii martie 2014, a aflat de la părinții săi că este căutată de organele de drept din or. Strășeni.

Reclamanta a susținut că în acea perioadă activa în baza unui contract de muncă în Italia, dar a suspendat contractul și a revenit în Republica Moldova, deoarece părinții săi și sora sa mai mică erau persecutați și intimidați de către organele de drept.

Reclamanta a notat că după ce s-a prezentat la organele de drept, prin

ordonanța din 31 martie 2014 a ofițerului de urmărire penală din cadrul Inspectoratului de Poliție Strășeni, a fost recunoscută în calitate de bănuită de săvârșirea infracțiunii prevăzute la art. 360 alin. (2) din Codul penal, adică luarea, sustragerea, tănuirea, degradarea, distrugerea sau păstrarea buletinelor de identitate sau a altor documente importante ale persoanelor fizice, cu intenția de a limita libertatea persoanei, inclusiv libertatea de circulație, sau de a o lipsi de aceasta.

Reclamanta a menționat că inițial nu și-a recunoscut vina și a solicitat organelor de drept să se clarifice cu partea vătămată, cu care era în proces de divorț și care este o persoană ce minte, scopul declarațiilor false ale acesteia fiind de a o impune pe reclamantă să renunțe la divorț.

Reclamanta a specificat că a înaintat cerere privind încetarea urmăririi penale, invocând lipsa elementelor infracțiunii, iar cererea sa a fost respinsă prin ordonanța din 30 mai 2014 a procurorului din cadrul Procuraturii r. Strășeni.

Reclamanta a evidențiat că tot la 30 mai 2014, prin ordonanța procurorului din cadrul Procuraturii r. Strășeni, a fost pusă sub învinuire pentru comiterea infracțiunii prevăzute la art. 360 alin. (2) din Codul penal.

În continuare, reclamanta a relevat că prin sentința din 09 aprilie 2015 a Judecătorei Strășeni, a fost achitată de săvârșirea infracțiunii prevăzute la art. 360 alin. (2) din Codul penal, iar prin decizia din 25 iunie 2015 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins ca nefondat apelul declarat de acuzatorul de stat cu menținerea sentinței nominalizate.

Reclamanta a mai afirmat că prin decizia din 25 noiembrie 2015 a Curții Supreme de Justiție, a fost decisă inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de acuzatorul de stat împotriva deciziei din 25 iunie 2015 a Curții de Apel Chișinău, ca fiind vădit neîntemeiat.

Reclamanta a relatat că drept efect al acțiunilor ilegale ale organului de urmărire penală, și anume din cauza măsurilor preventive privind obligarea de a nu părăsi țara și a interdicției de perfectare a pașaportului biometric, aplicate de organele de drept, a fost în imposibilitate să se întoarcă la muncă în Italia, a ratat contractul de muncă, salariul pe care urma să-l încaseze și posibilitatea de a prelungi permisele de muncă și ședere în Italia, care au expirat la data de 12 noiembrie 2014.

Reclamanta a subliniat că în baza contractului de muncă pe durata 18 octombrie 2012 – 31 ianuarie 2013, salariul său constituia suma de 800 euro lunar, în baza contractului de muncă pe durata 31 octombrie 2013 – 02 decembrie, salariul său constituia suma de 5, 2 euro pe oră, iar pentru luna noiembrie 2014 – suma de 750 euro, în baza contractului din 2014, pentru luna februarie 2014, salariul său constituia suma de 460 euro, iar pe durata 01 martie 2014 – 15 martie 2014, salariul său constituia suma de 250 euro.

Astfel, reclamanta a raportat ultimele două contracte de muncă la salariul lunar pe care-l primea, care era în sumă de 570 euro, după următoarea formulă: $750+460+500=1710/3$.

Reclamanta a considerat că instanța de judecată urmează să-i compenseze prejudiciul material suportat în urma lipsirii de dreptul la muncă și a ratării salariului în mărime de 570 euro lunar pentru perioada de 16 luni, de până la data

eliberării pașaportului, ceea ce constituie suma de 9 120 euro.

Reclamanta a subliniat că a ratat și prelungirea contractului de muncă, respectiv nu a obținut venitul care era unica sursă a sa de existență decentă.

De asemenea, reclamanta a declarat că la 28 octombrie 2014, a recepționat înștiințarea de la ÎS „CRIS „Registru” despre faptul că în conformitate cu art. 8 lit. c) din Legea nr. 269 din 09 noiembrie 1994 cu privire la ieșirea și intrarea în Republica Moldova, i s-a refuzat eliberarea pașaportului, drept temei al refuzului servind informația furnizată de Direcția informații și statistică a Serviciului tehnologiei informaționale a Ministerului Afacerilor Interne.

Cu referire la prejudiciul material efectiv, reclamanta a susținut că în baza contractului de asistență juridică nr. 76 din 17 octombrie 2014, în scopul apărării sale în cadrul procesului penal, i-a achitat avocatului Igor Verejanu suma de 2 000 lei pentru reprezentare în prima instanță și câte 1 000 lei pentru reprezentare în instanța de apel și cea de recurs.

Reclamanta a indicat că în urma acțiunilor ilegale ale organelor de urmărire penală și a intentării procesului penal, i-au fost cauzate suferințe psihice, suferințe care au alterat echilibrul de respectabilitate socială, stima, considerația și aprecierea celor din jur, pe care le-a construit de-a lungul timpului, având astfel parte, timp de mai bine de un an și opt luni, de nopți nedormite, intimidări și batjocoră, fiind purtată pe drumuri până când a fost emisă o soluție legală și echitabilă, fapte care i-au provocat adânci frământări sufletești și neîncredere în activitatea organelor de drept ale Republicii Moldova.

În context, reclamanta a notat că la 10 decembrie 2013, a suportat o intervenție chirurgicală X în spitalul din or. Cattolica, Italia, după care medicul i-a sugerat ca peste un an să se prezinte la investigații suplimentare, întru stabilirea recidivei Y care a fost înlăturat în timpul operației.

Aici, reclamanta a reliefat că a solicitat instanței de judecată permisiunea perfectării pașaportului biometric și a ieșirii din țară, însă prin scrisoarea din 10 noiembrie 2014, Judecătoria Strășeni i-a dat un răspuns formal, fără anumite rezultate.

Reclamanta a invocat incidența art. 53 din Constituție, întemeindu-și acțiunea în baza art. 3 alin. (1) lit. a) și alin. (2), cât și pe art. 7 lit. a) și e) din Legea nr. 1545 din 25 februarie 1998 privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești.

Prima instanță a considerat că este necesară introducerea din oficiu în proces a Procuraturii Generale în calitate de intervenient accesoriu, fără a emite o încheiere în această privință.

Prin hotărârea din 21 mai 2018 a Judecătoriei Strășeni, sediul Central, acțiunea înaintată de Victoria Diaconu a fost admisă parțial (f.d. 129-141). S-a încasat în beneficiul Victoriei Diaconu, din contul bugetului de stat, prin intermediul Ministerului Justiției, suma de 50 000 lei cu titlu de reparare a prejudiciului moral, suma de 4 000 lei cu titlu de reparare a prejudiciului material efectiv și cheltuielile de judecată în sumă de 1 000 lei. S-a încasat în beneficiul Victoriei Diaconu, din contul bugetului de stat, prin intermediul Ministerului Justiției, suma de 6 652 euro, convertiți în valută națională potrivit ratei Băncii

Naționale a Moldovei la data executării hotărârii, cu titlu de venit ratat. În rest, acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

La 20 iunie 2018, Procuratura Generală, reprezentată de către procurorul în Procuratura r. Strășeni, Alexandra Cotun, a declarat apel împotriva hotărârii din 21 mai 2018 a Judecătorei Strășeni, sediul Central (f.d. 124-128).

La 27 iulie 2018, Ministerul Justiției a declarat apel împotriva hotărârii din 21 mai 2018 a Judecătorei Strășeni, sediul Central (f.d. 149-154). Totodată, apelantul Ministerul Justiției a solicitat repunerea în termenul de declarare a apelului.

Prin încheierea din 09 august 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost respinsă ca neîntemeiată cererea apelantului Ministerul Justiției cu privire la repunerea în termenul de declarare a apelului și a fost restituită cererea de apel depusă de Ministerul Justiției împotriva hotărârii din 21 mai 2018 a Judecătorei Strășeni, sediul Central (f.d. 161-164).

Prin decizia din 27 septembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost admis apelul declarat de Procuratura Generală împotriva hotărârii din 21 mai 2018 a Judecătorei Strășeni, sediul Central, cu modificarea acesteia prin micșorarea cuantumului despăgubirilor morale acordate Victoriei Diaconu de la suma de 50 000 lei până la suma de 20 000 lei, iar în rest, a fost menținută hotărârea din 21 mai 2018 a Judecătorei Strășeni, sediul Central (f.d. 181-188).

La 09 noiembrie 2018, Victoria Diaconu a declarat recurs împotriva deciziei din 27 septembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea acesteia în partea micșorării cuantumului despăgubirilor morale acordate, iar în rest, menținerea deciziei din 27 septembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău (f.d. 196-197).

În motivarea recursului, recurenta Victoria Diaconu a invocat temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2) lit. c) și d) din Codul de procedură civilă. De asemenea, recurenta a făcut trimitere la art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, considerând că instanța de apel nu a ținut cont de mărimea prejudiciului moral cauzat drept urmare a dosarului penal intentat și a interdicției de părăsire a țării pe toată durata derulării anchetei penale și aflării cauzei penale pe rolul instanțelor judecătorești.

Recurenta a notat că în urma acțiunilor ilegale ale organelor de drept, dar și a legislației naționale imperfecte, i-au fost aplicate măsuri preventive privind obligarea de a nu părăsi țara și interdicția de perfectare a pașaportului, fiind astfel în imposibilitate să se întoarcă la muncă în Italia.

În această conjunctură, recurenta a indicat că a ratat contractul de muncă, salariul pe care urma să-l încaseze și posibilitatea de a prelungi permisele de muncă și ședere în Italia, care au expirat la data de 12 noiembrie 2014.

Reclamanta a subliniat că a ratat venitul care era unica sa sursă de existență decentă.

Recurenta a indicat că prima instanță a elucidat pe deplin toate circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei, chiar dacă a admis doar în parte acțiunea, iar instanța de apel a ajuns la o concluzie neîntemeiată privind caracterul disproporționat de mare al sumei de 50 000 lei, acordate cu titlu de despăgubiri morale.

Recurenta a evidențiat că timp de 16 luni a fost nevoită să stea acasă și să îndure batjocuri din partea organelor de drept, și-a pierdut toți prietenii și este până în prezent tratată ca o criminală de către cei care o cunosc.

De asemenea, recurenta a declarat că la 28 octombrie 2014, a recepționat înștiințarea de la ÎS „CRIS „Registru” despre faptul că în conformitate cu art. 8 lit. c) din Legea nr. 269 din 09 noiembrie 1994 cu privire la ieșirea și intrarea în Republica Moldova, i s-a refuzat eliberarea pașaportului, drept temei al refuzului servind informația furnizată de Direcția informații și statistică a Serviciului tehnologii informaționale a Ministerului Afacerilor Interne.

Recurenta a explicat că era foarte important pentru dânsa să ajungă în Italia în octombrie – noiembrie 2014, pentru a-și prelungi actele, cu atât mai mult cu cât la 10 decembrie 2013, a suportat o intervenție chirurgicală X în spitalul din or. Cattolica, Italia, după care medicul i-a sugerat ca peste un an să se prezinte la investigații suplimentare, întru stabilirea recidivei formării Y care a fost înlăturat în timpul operației.

Aici, recurenta a reliefat că a solicitat instanței de judecată permisiunea perfectării pașaportului biometric și a ieșirii din țară, însă prin scrisoarea din 10 noiembrie 2014, Judecătoria Strășeni i-a dat un răspuns formal, fiind astfel lipsită de posibilitatea de a se trata.

Mai mult, recurenta se consideră umilită prin referințele și cererile de apel depuse de Ministerul Justiției, și, respectiv, de Procuratura Generală, iar prima instanță a reținut că este neîntemeiată opinia acestor autorități publice privind exonerarea statului de răspundere patrimonială din motivul achitării recurteii.

Recurenta a reliefat că și în cazul în care organul de urmărire penală a respectat cerințele formale la întreprinderea acțiunilor de urmărire penală, aceste acțiuni nefiind supuse controlului judiciar, acțiunile organului de urmărire penală oricum, în ansamblul lor, urmează a fi tratate ca ilicite, având în vedere emiterea unei sentințe de achitare din motivul inexistenței faptului infracțiunii.

Recurenta a indicat că această concluzie rezultă din art. 3 alin. (1) lit. a) și alin. (2), cât și pe art. 7 lit. a) și e) din Legea nr. 1545 din 25 februarie 1998 privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești.

În continuare, recurenta a relevat că este indicată în calitate de recurentă în cererea de apel depusă de Procuratura Generală, deși nu a împuternicit-o să conteste hotărârea primei instanțe, ceea ce înseamnă că instanța de apel trebuia să aplice art. 369 din Codul de procedură civilă, și anume să restituie această cerere de apel ca fiind semnată de o persoană neîmputernicită.

La 28 noiembrie 2018, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimaților Ministerul Justiției și Procuratura Generală copia cererii de recurs depuse de Victoria Diaconu, înștiințându-i despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței la cererea de recurs (f.d. 199).

La 11 decembrie 2018, intimata Procuratura Generală a depus, prin trimitere poștală, referință la recursul declarat de Victoria Diaconu, solicitând considerarea acestuia ca inadmisibil (f.d. 201-202; 204).

Intimatul Ministerul Justiției nu a depus, în termenul stabilit de Curtea Supremă de Justiție, referință la recursul declarat de Victoria Diaconu.

Prin încheierea din 16 ianuarie 2019 a Curții Supreme de Justiție, recursul declarat de Victoria Diaconu a fost considerat admisibil (f.d. 206).

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Având în vedere că dispozitivul deciziei recurate a fost pronunțat la 27 septembrie 2018, iar recursul a fost declarat la 09 noiembrie 2018, instanța de recurs consideră că recurenta Victoria Diaconu s-a conformat prevederilor legale și s-a încadrat în termenul de declarare a recursului, prevăzut la art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă.

Verificând decizia din 27 septembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău în limitele controlului de legalitate, în raport cu criticele invocate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție constată că se impune admiterea recursului și casarea actului judecătoresc contestat, cu dispunerea pronunțării unei decizii sub formă de încheiere de restituire a cererii de apel depuse de Procuratura Generală, pentru motivele ce se succed.

Conform art. 442 alin. (1) din Codul de procedură civilă, judecând recursul declarat împotriva deciziei date în apel, instanța verifică, în limitele invocate în recurs și în baza referinței depuse de către intimat, legalitatea hotărârii atacate, fără a administra noi dovezi.

Potrivit art. 444 din Codul de procedură civilă, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Art. 445 alin. (1) lit. g) din Codul de procedură civilă stipulează că instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul, să caseze decizia instanței de apel, cu pronunțarea unei încheieri de restituire a cererii de apel dacă există temeiurile prevăzute la art. 369.

În conformitate cu art. 369 alin. (1) lit. d) din Codul de procedură civilă, instanța de apel restituie, printr-o încheiere, cererea de apel dacă aceasta a fost depusă de o persoană care nu este în drept să declare apel, cu excepția cazului în care cererea depusă de persoana asupra căreia a fost instituită o măsură de ocrotire judiciară se referă la contestarea hotărârii privind instituirea măsurii de ocrotire judiciare.

Din materialele dosarului, Colegiul reține că la 05 iulie 2017, Victoria Diaconu a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Justiției cu privire la repararea prejudiciului material efectiv în sumă de 4 000 lei, a prejudiciului material sub forma venitului ratat în sumă de 9 120 euro și a prejudiciului moral în sumă de 100 000 lei, precum și încasarea cheltuielilor de asistență juridică.

Reclamanta Victoria Diaconu a invocat incidența art. 53 din Constituție, întemeindu-și acțiunea în baza art. 3 alin. (1) lit. a) și alin. (2), cât și pe art. 7 lit. a) și e) din Legea nr. 1545 din 25 februarie 1998 privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești.

Prin hotărârea din 21 mai 2018 a Judecătoriei Strășeni, sediul Central, acțiunea înaintată de Victoria Diaconu a fost admisă parțial. S-a încasat în

beneficiul Victoriei Diaconu, din contul bugetului de stat, prin intermediul Ministerului Justiției, suma de 50 000 lei cu titlu de reparare a prejudiciului moral, suma de 4 000 lei cu titlu de reparare a prejudiciului material efectiv și cheltuielile de judecată în sumă de 1 000 lei. S-a încasat în beneficiul Victoriei Diaconu, din contul bugetului de stat, prin intermediul Ministerului Justiției, suma de 6 652 euro, convertiți în valută națională potrivit ratei Băncii Naționale a Moldovei la data executării hotărârii, cu titlu de venit ratat. În rest, acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin încheierea din 09 august 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost respinsă ca neîntemeiată cererea apelantului Ministerul Justiției cu privire la repunerea în termenul de declarare a apelului și a fost restituită cererea de apel depusă de Ministerul Justiției împotriva hotărârii din 21 mai 2018 a Judecătoriei Strășeni, sediul Central.

Prin decizia din 27 septembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost admis apelul declarat de Procuratura Generală împotriva hotărârii din 21 mai 2018 a Judecătoriei Strășeni, sediul Central, cu modificarea acesteia prin micșorarea cuantumului despăgubirilor morale acordate Victoriei Diaconu de la suma de 50 000 lei până la suma de 20 000 lei, iar în rest, a fost menținută hotărârea din 21 mai 2018 a Judecătoriei Strășeni, sediul Central.

La 09 noiembrie 2018, Victoria Diaconu a declarat recurs împotriva deciziei din 27 septembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea acesteia în partea micșorării cuantumului despăgubirilor morale acordate, iar în rest, menținerea deciziei din 27 septembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău.

După cum rezultă din materialele dosarului, la 20 iunie 2018, procurorul în Procuratura r. Strășeni, Alexandra Cotun, acționând în numele Procuraturii Generale, pe care a reprezentat-o în cadrul examinării cauzei în primă instanță, a declarat apel împotriva hotărârii din 21 mai 2018 a Judecătoriei Strășeni, sediul Central.

În conformitate cu art. 80 alin. (1) din Codul de procedură civilă, împuternicirile persoanei juridice trebuie să fie formulate într-o procură, eliberată și legalizată în modul stabilit de lege.

Prin procura nr. 22/28 din 09 iunie 2017, semnată de adjunctul Procurorului General, procurorul în Procuratura r. Strășeni, Alexandra Colun, a fost împuternicit să reprezinte în instanțele de judecată interesele Procuraturii Generale la examinarea cauzelor civile cu dreptul de a exercita toate actele procesuale, inclusiv cu dreptul de atac al hotărârilor emise, procura fiind valabilă pe un termen de un an (f.d. 74).

Colegiul notează că la 25 octombrie 2017, procurorul în Procuratura r. Strășeni, Alexandra Colun a prezentat primei instanțe procura nominalizată, având scopul de a-și confirma împuternicirile de reprezentare a intervenientului accesoriu Procuratura Generală.

De asemenea, Colegiul evidențiază că procurorul în Procuratura r. Strășeni, Alexandra Colun, ulterior prezentării procurii nr. 22/28 din 09 iunie 2017, care a expirat la 09 iunie 2018, nu a prezentat o altă procură, astfel la 20 iunie 2018, procurorul în Procuratura r. Strășeni, Alexandra Colun nu avea dreptul de a declara apel în numele Procuraturii Generale împotriva hotărârii din 21 mai 2018 a

Judecătoria Strășeni, sediul Central.

Conform art. 432 alin. (3) din Codul de procedură civilă, Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Conform art. 432 alin. (5) din Codul de procedură civilă, temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu.

Art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă stipulează că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Astfel, Colegiul relevă că omisiunea instanței de apel de a restitui cererea de apel dacă aceasta a fost depusă de o persoană care nu este în drept să declare apel, constituie o altă încălcare a normelor de drept procedural decât cele indicate la art. 432 alin. (3) din Codul de procedură civilă, care a dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei.

Deși art. 432 alin. (5) din Codul de procedură civilă nu prevede în mod expres că și temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă se iau în considerare de către instanța de recurs din oficiu, Colegiul conchide că instanța de recurs, în virtutea art. 6 alin. (1) din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, care apără dreptul la un proces echitabil, este obligată ia în considerare din oficiu întreg ansamblul de încălcări ale normelor de drept procedural care au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei.

În aceste condiții, din actele și materialele cauzei rezultă cu certitudine că apelul depus de către procurorul în Procuratura r. Strășeni, Alexandra Colun, în numele apelantei Procuratura Generală împotriva hotărârii din 21 mai 2018 a Judecătoria Strășeni, sediul Central, a fost declarat de o persoană care nu mai era în drept să declare apel.

Instanța de apel, care urma să aplice art. 369 alin. (1) lit. d) din Codul de procedură civilă, dar nu l-a aplicat, săvârșind o încălcare procedurală ce a dus la soluționarea greșită a cauzei, întrucât prin examinarea apelului Procuraturii Generale, care nu urma a fi examinat, instanța de apel a înrăutățit situația intimetei Victoria Diaconu, micșorând cuantumul despăgubirilor morale ce i-au fost acordate de la suma de 50 000 lei până la suma de 20 000 lei.

Având în vedere problemele de drept invocate în speță, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge

la concluzia de a admite recursul declarat de către Victoria Diaconu și de a casa decizia din 27 septembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău și de a pronunța o decizie sub formă de încheiere de restituire a cererii de apel depuse de Procuratura Generală, din motiv că aceasta a fost depusă de o persoană care nu este în drept să declare apel.

În conformitate cu art. 369 alin. (1) lit. d) și 445 alin. (1) lit. g) și alin. (2)-(3) din Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e :

Se admite recursul declarat de Victoria Diaconu.

Se casează decizia din 27 septembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, emisă în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Victoria Diaconu împotriva Ministerului Justiției, intervenient accesoriu Procuratura Generală, cu privire la repararea prejudiciului material efectiv, a prejudiciului material sub forma venitului ratat și a prejudiciului moral, precum și încasarea cheltuielilor de judecată, și se pronunță o decizie sub formă de încheiere, după cum urmează:

Se restituie cererea de apel depusă de Procuratura Generală împotriva hotărârii din 21 mai 2018 a Judecătoriei Strășeni, sediul Central, din motiv că cererea de apel a fost depusă de o persoană care nu este în drept să declare apel.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței, judecătorul

Tatiana Vieru

judecătorii

Maria Ghervas

Nicolae Craiu

Iurie Bejenaru

Nina Vascan